

Düslere Mahküm Misralar

— sengul--kapl · 15 Eylül 2010

SON NEFES.....

Selam drenckaynagim yasam felsefem.

Artık kaynaklar kurudu sular cekildi yolun sonundayim hasretim.

Özlerken agladigim, aglarken suskunluguma mahkum oldugum tek insan, tek tutanagim.

Sen gelmedin, gelip dizime basini koymadin, ama ben gidiyorum.

Gidiyorum cünkü yolun sonu....bitti .. tükendi... isiklar birer birer sönüyor.

Hayalini bakislarimda saklarken kirpiklerim gözbebeklerime dösüyor, onlar bile agliyor.

Dudaklarimi iple diktim, son nefesimi olmayan gücümle, yoksul kuvvetimle tutmak için caba gösteriyorum.

Son defa seni, belkide rüzgarin getirecegi kokunu koklamak için kapinin araliginda nöbet tutuyorum.

Beyaz yatagimda zincirlerin halkalarında esirken, senin kapiyi yavasca actigini ellerini uzatıp saclarimi tel tel oksadigini hayal ettim.

Belki hayal degil gercekti ama gercekle hayali artık ayiramıyorum.

Her acilan kapida sen, her ictigim suda terini, cigarlerime giden havada nefesini, bogazima düğümlenen yudumlarda, varligini hissediyorum.

Ellerimi uzatıp parmaklarimla sana dokunmak istiyorum.

Feryadim üstümde yuvalanan kayalara, onlara eslik eden ve cakillasan taslara.

Ah! seni son defa görebilsem?

Basimi gögsüne koysam saatlerce koklasam?

Kalbinin sesini dinlesem? üsüyen ellerimiellerinde isitsam.

Dudaklarimi gözlerine yatırsam damla damla nemlense, atesinden can alsa isinsa?

Son nefesim artikgitmek, göklere cikip kanadlanmak istiyor.

Veda ettiğim ilk, tek ve son insansin.

Tutamadığım, yasayamadığım, kayıplarda senelerce aradığım bulamadığımsin.

Ömrümü icinde kelepceledığım, esir mutluluklari sana birakiyorum.

Satirlarimi, son nefesimi,hic yanimda olmayan yüregine veriyorum.

Ara sira yüregine bak ve beni hatirla, belki uyurken gizlice rüyalarına girerim.

Lütfen! beni görürsen.. uyanma..

uyanırsan yine sensiz, yine öksüz, yine yalnız bırakma.

Varliginda dokunamadığım sevdama, rüyalarında dokunmak!..

Ölümün ötesinde bir dünyada yaşamak.

Umutların gölgesinde seninle, rüyalarında bulusmak, cenette yaşamaktan daha güzel.

Son nefes giderken kalem ve beyaz satirlari götürmeyi unuttu.

Her rüyana girdiğimde seni kalemimle satirlarima yazacağım.

SENGÜL KAPLAN TEKE